

بررسی تأثیر خدمات روانپرستاری مراقبت در منزل بر وضعیت روانی بیماران اسکیزوفرنیک

دکتر مسعود فلاحی خشکناب

چکیده

هدف: افزایش هزینه‌های بستری در بیمارستان، دوری از خانواده و خطر ابتلا به عفونتهای بیمارستانی منجر گردیده است تا روز به روز خدمات مراقبت در منزل مورد استقبال بیشتری قرار گیرد. از طرفی در بیماریهای روانی طولانی مدت از جمله اسکیزوفرنیا به دلیل اینکه بهبودی در آینده نزدیک متصور نمی‌باشد لذا ادامه مراقبت‌ها باید در منزل انجام پذیرد. هدف این پژوهش بررسی تأثیر مراقبت در منزل بر وضعیت روانی بیماران اسکیزوفرنیک با سیر طولانی مدت بود.

روش بررسی: این پژوهش از نوع تجربی بوده است که در آن ۴۸ نفر مددجوی اسکیزوفرنیک بطور تصادفی در دو گروه آزمون و کنترل جای گرفتند (هر گروه ۲۴ نفر). مداخله پژوهش برای گروه آزمون پس از تouxیص از بیمارستان شامل مراقبت‌های پرستاری در منزل بود و برای گروه کنترل این مداخله انجام نگردید و روش جاری شامل مراجعه مددجو به درمانگاه روانی جهت ادامه درمانها انجام شد. دو گروه برای بررسی وضعیت روانی در هنگام بستری، هنگام تouxیص و سه ماه پس از تouxیص با پرسشنامه دموگرافیک و مقیاس مختصر روانپرشنگی BPRS مقایسه شدند. برای تجزیه تحلیل داده‌ها از جداول توزیع فراوانی مطلق و نسبی و همچنین برای بررسی روابط بین متغیرها از آزمون آماری تی مستقل و آزمون مجذور کای در سطح معنی داری ۹۵ درصد استفاده گردید.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که وضعیت روانی مددجویانیکه خدمات مراقبت در منزل دریافت می‌کردند بهتر از گروهی بود که این مراقبت را دریافت ننمودند و این تفاوت از نظر آماری معنی دار بود ($P = 0.007$).

نتیجه‌گیری: خدمات مراقبت پرستاری در منزل برای بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا مؤثر می‌باشد و می‌تواند به بهبود وضعیت روانی آنها منجر گردد.

کلید واژه‌ها: اسکیزوفرنیا / پرستاری / مراقبت در منزل / عود

دکترای آموزش پرستاری، «توابخشی روانی و روانپرستاری»، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۶/۳/۹
تاریخ پذیرش مقاله: ۸۶/۵/۱۷

* آدرس نویسنده مسئول:
تهران، اوین، بلوار داشجو، بن‌بست کودکیار، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، گروه پرستاری
تلفن: ۰۲۱۸۰۰۳۶

* E-mail: msflir@yahoo.com

مقدمه

هر سه خصوصیت فوق منجر می‌گردد که توجه بیشتری به پیشگیری سطح سوم و یا توانبخشی این بیماران بنماییم. وقتی صحبت از ادامه درمان و توانبخشی می‌شود نقش پرستاران در این امر قابل توجه می‌گردد. بیماریهای روانی طولانی مدت نیاز به مراقبت طولانی مدت بطور سرپایی، بسترهای روانی یا حالاتی مابین این دو دارد. اکثر این بیماران بدليل سیر ازمان بیماری دچار فقر اقتصادی و پدیده بی‌خانمانی می‌شوند، بطوریکه در گوشه و کنار خیابانها، پارکها و معابر عمومی بیتوهه می‌نمایند(۸).

بیماریهای روانی علاوه بر درگیری فرد، خانواده مددجو را نیز تحت تأثیر قرارداده و حتی ساختار، عملکرد و ظایف خانواده را مختل نموده و در بسیاری موارد منجر به جدایی و طلاق می‌گردد. میزان عود بیماریهای روانی در حالت عادی ۶۷ درصد می‌باشد، بطوریکه معمولاً این مددجوانان سابقه بارها و بارها بستره را در پرونده خود دارند. روش درمانی مرسوم اسکیزوفرنیا در ایران، در اکثر موارد شامل بستره، دارو درمانی و شوک درمانی می‌باشد و بیمار پس از بهبود نسبی ترخیص می‌گردد. معمولاً بیماران اسکیزوفرنیک مدتی پس از ترخیص داروهای خود را قطع نموده و لذا بیماری عود می‌کند و منجر به بستره مجدد می‌گردد. بنظر می‌رسد این عودها بعلت عدم پیگیری بیمار و عدم استمرار مراقبتها پس از ترخیص، از جمله خدمات مراقبت در منزل باشد(۸).

استوارت و سان دین(۱۹۹۵) می‌نویسنند در سالهای اخیر نیاز خاصی به حضور سرویسهای بهداشتی روانی در منزل دیده می‌شود. افزایش هزینه‌های مراقبتی بهداشتی از یکسو و تغییر نگرش مبتنی بر جامعه‌نگر شدن خدمات بهداشتی از سوی دیگر در ایجاد و پرورش این فلسفه نقش مهمی دارند(۹).

لوگو(۱۹۹۶) ذکر می‌کند: خدمات مراقبتهای روانی در منزل، استراتژی فراتر از حد درمان بیماران روانی می‌باشد. وی بنقل از بوکوالتر در این خصوص می‌گوید: مراقبت روانی در منزل جهت انتقال راحت از بیمارستان به جامعه بمنظور ارتقاء سطح عملکرد فرد در جامعه و کاهش بار اقتصادی و هزینه‌های ملی طراحی می‌شود(۱۰).

هومن(۱۹۹۶) معتقد است: طیف وسیعی از کادر بهداشتی درمانی خدمات خود را در منزل ارائه می‌دهند، ولی پرستاران ستون اصلی سیستم ارائه دهنده این خدمات را تشکیل می‌دهند و نقش عمدۀ هماهنگی و ارائه خدمات بهداشتی در منزل را ایفا می‌کنند. ارائه خدمات مراقبت پرستاری در منزل که در حال حاضر در بسیاری از کشورهای حال اجرا می‌باشد، می‌تواند با توجه به پیشرفت تکنولوژی،

اختلالات روانی یکی از معضلات جوامع بشری می‌باشد که روز بروز در حال افزایش است. شیوع کلی این اختلالات را ۲۰ درصد در جمعیت عادی تخمین زده‌اند. بندرت در آمریکا خانواده‌ای یافته می‌شود که با بیمار روانی سر و کار نداشته باشد (در بعضی از موقعیت زندگی). از هر سه نفر امریکایی بالغ یک نفر دارای تشخیص اختلالات روانی هستند و بطور کلی در هر زمان ۲۰ درصد مبتلا به بیماریهای روانی هستند(۱).

سازمان بهداشت جهانی در سال ۱۹۹۹ آمار مبتلایان به اختلالات روانی عمده را ۸۱۳ تا ۸۲۳ میلیون نفر عنوان کرده که حدود ۱۴ درصد جمعیت جهان می‌باشد(۲). همین سازمان در سال ۲۰۰۱ اعلام می‌کند که از هر ۴ نفر یک نفر در مقطعی از زندگی خود به اختلالات روانی و عصب شناختی دچار می‌گردد(۳).

شمس علیزاده و همکاران(۱۳۸۰) در زمینه آمار بیماریهای روانی در سطح جهان به نقل از کاپلان و سادوک تعداد بیماران اسکیزوفرنیک را حدود ۶۰ میلیون نفر در جهان تخمین می‌زنند(۴). در ایران بر اساس مطالعه همه‌گیری شناسی بیماریهای روانی در سطح کلیه استانها که توسط بوالهری و همکاران در سال ۱۳۷۶ انجام گردید، میزان شیوع بیماریهای روانی در سطح کشور ۱۲/۶ درصد گزارش شد(۵).

در طرح ملی سلامت و بیماری وزارت بهداشت که در سال ۱۳۷۸ در توسط نوربala و همکاران انجام گردید و در آن غربالگری بیماریهای روانی انجام شد، ۲۱ درصد افراد مطالعه مشکوک به بیماری روانی گزارش شدند(۶).

در مطالعه محمدی و همکاران(۱۳۸۰) در زمینه همه‌گیری شناسی اختلالات روانپزشکی در ایران که با هدف برآورد شیوع اختلالات روانپزشکی در جمعیت بالای ۱۸ سال انجام گرفت و در آن ۲۵۱۰ نفر با پرسشنامه اختلالات عاطفی و اسکیزوفرنیا^۱ (SADS) توسط ۲۵۶ کارشناس و کارشناس ارشد روانشناسی بالینی ارزیابی شدند، میزان شیوع اختلالات روانپزشکی ۱۷/۱ درصد گزارش گردید(۷).

آمار فوق مؤید این مسئله است که این معضل نیاز به تحقیق دارد. تمام بیماریهای روانی از جمله اختلالات اضطرابی، سوساس، افسردگی‌ها، اختلالات شخصیت وبالا خص سایکوزها و در این بین اسکیزوفرنیا، ماهیت طولانی شونده داشته و نیاز به مراقبت و توانبخشی طولانی مدت دارند. بیماریهای روانی بالا خص سایکوزها و اسکیزوفرنیا دارای خصایصی از جمله عود، ازمان و ایجاد ناتوانی در ابعاد مختلف جسمی، روانی، اجتماعی، تحصیلی و... می‌باشند.

که تعداد ۸ نفر از آنها بعلت مسائلی مانند تشخیص اولیه نادرست (۲) مورد در بررسی مجدد توسط روانپردازشک تشخیص اسکیزوفرنیا قطعی نشد و عدم همکاری خانواده‌ها برای ادامه تحقیق (۶ مورد در انجام برنامه بازدید منزل و.... همکاری لازم را علی‌رغم تمایل اولیه نداشتند) کنار گذاشته شدند و ۴۸ بیمار باقی به روش تمام شمار وارد تحقیق شده و بررسی شدند که بطور تصادفی ۲۴ نفر در گروه آزمون و ۲۴ نفر در گروه شاهد قرار گرفتند.

مداخله پژوهش: برای گروه آزمون پس از تخریص از بیمارستان، مراقبت‌های پرستاری در منزل هر ۱۵ روز یکبار بمدت سه ماه انجام گردید. مراقبت‌های پرستاری ارائه شده در منزل شامل: ارزیابی وضعیت جسمی و روانی مددجو، آموزش به مددجو و خانواده مددجو در مورد بیماری و علائم آن و نیز داروهای مربوطه، مداخله در محیط، بررسی داروها و عوارض آن، مشاوره با خانواده، ارجاع به روانپردازشک و سایر اقدامات مراقبتی بود. برای گروه کنترل این مداخله انجام نگردید و روش جاری شامل تعیین وقت جهت مراجعه مددجو به درمانگار روانی برای ادامه درمانها انجام گشت و در پایان ۳ ماه دو گروه از نظر وضعیت روانی مقایسه شدند.

ابزار پژوهش: شامل پرسشنامه دموگرافیک، و معیار مختصر روانپردازشکی (BPRS) بود این ابزار در سال ۱۹۶۲ توسط اورال و گرهام ساخته شد و هدف سازندگان آن این بوده است تا وسیله‌ای عینی بسازند که ضمن سهولت کاربرد، جامعیت لازم در ارزیابی علائم بیماریها و مشکلات روانی را دارا باشد. ازان پس در بیشتر تحقیقات که به بررسی علائم آسیب‌شناسی روانی پرداخته‌اند و به ویژه در تحقیقات مربوط به اسکیزوفرنیا و علائم آن مقیاس مذکور استفاده شده است (۱۲).

این مقیاس در طی سالهای متتمدی در ارزیابی روانی استفاده شده است و اعتبار و پایایی آن در مطالعات مختلف از جمله فلمبان وزیرمان، کاپلان و سادوک، اورال و همکاران ۱۹۶۷، اورال و کلت ۱۹۷۲، دادس و اورال ۱۹۸۸ و میلر و فاستمن ۱۹۹۶ اثبات شده است (۱۳).

در ایران این معیار حداقل سه بار در تحقیقات بکاررفته است: یک مورد در تحقیق بررسی علائم مثبت و منفی اسکیزوفرنیا توسط برآتی سده در سال ۱۳۷۷، و یکبار توسط فرهادی و همکاران در تحقیق بررسی تأثیر کلوزاپین بر بهبود کیفیت اسکیزوفرنیا در سال ۱۳۷۸ و یک نوبت در تحقیق فلاحتی و همکاران (۱۳۸۰) و اعتبار و پایایی آن اثبات گردیده است. در مطالعه فرهادی و همکاران ضریب توافق بین نمره‌گذاری مختلف بروی یک نمونه از بیماران روانپردازشکی $\text{ICC} = 0.72$ و ضریب پایایی در مقیاس با استفاده از فرمول آلفای کرونباخ $\alpha = 0.87$ برآورد شد (۱۵).

رشد روزافزون جمعیت و افزایش هزینه‌های درمانی و توانبخشی به عنوان راه حل مناسبی بمنظور کمک به آن دسته از مددجویانی که نیاز به مراقبتها ویژه و خاص دارند مورد استفاده قرار گیرد. پرستاران در ارائه خدمات مراقبت پرستاری در منزل با شناخت همه جانبها که از مشکلات و مسائل مددجویان دارند، می‌توانند ضمن همراهی با بیمار و خانواده او در جهت گسترش برنامه‌های مراقبتی، درمانی، آموزشی و توانبخشی نقش مهمی را ایفا نمایند (۱۱).

امروزه افزایش هزینه‌های بستری در بیمارستان دوری از خانواده و خطر ابتلا به عفونتها بیمارستانی منجر گردیده است تا روز به روز خدمات پرستاری مراقبت در منزل مورد استقبال بیشتری قرار گیرد. از طرفی در بیماریهای طولانی مدت به دلیل اینکه بهبودی در آینده نزدیک متصور نمی‌باشد ادامه مراقبت‌ها در منزل مورد توجه قرار گرفته است. بیماریهای روانی طولانی مدت از جمله اسکیزوفرنیا نیز از این قضیه مستثنی نیست، بخصوص اسکیزوفرنیا با توجه به اینکه ماهیت عودکرنده و ناتوان‌کننده دارد، از اهمیت بیشتری برخوردار می‌باشد. بطوریکه همانطور که ذکر آن رفت، پس از تخریص در صورت عدم پیگیری میزان عود ۶۷ درصد می‌باشد لذا اهمیت پیگیری بیماران بصورت استمرار مراقبت‌ها در منزل، در پیگیری و توانبخشی بیماران روانی طولانی مدت بالاً خص اسکیزوفرنیا مشخص می‌گردد.

لذا این پژوهش، با طراحی تحقیقی در صدد بررسی تأثیر مراقبت پرستاری در منزل بر وضعیت روانی و عود بیماران اسکیزوفرنیک طولانی مدت در ایران می‌باشد.

روش بررسی

این پژوهش از نوع تجربی بوده و جامعه پژوهش شامل مددجویان روانی بستری شده در بخش‌های فعال (بخش‌هایی که بیماران پس از بهبود نسیی ترجیص می‌شوند) مرکز آموزشی درمانی روانپردازشکی رازی بود. روش نمونه گیری: مددجویانیکه معیارهای ورود به پژوهش را بشرط ذیل داشتند:

- تشخیص اسکیزوفرنیا با توجه به تشخیص درج شده در پرونده توسط روانپردازشک با توجه به معیارهای طبقه‌بندی چهارمین کتابچه تشخیصی آماری انجمن روانپردازان آمریکا.
- داشتن خانواده
- سن ۲۰-۴۵ سال
- فقدان عقب‌ماندگی ذهنی و اختلالات همراه از جمله اعتیاد، صرع و... مجموع بیمارانیکه در بخش‌های فعال بستری بودند و تمام معیارهای ورود به پژوهش را داشتند شامل ۵۶ نفر مددجوی اسکیزوفرنیک بودند،

یافته‌های پژوهش نشان داد که میانگین نمرات وضعیت روانی مددجویان که با آزمون معیار مختصر روانپرستاری (BPRS) انجام شد، در هنگام بستری در گروه آزمون ۵۰/۲۷ و در گروه شاهد ۴۹/۲۹ بوده است که آزمون تی بین میانگین‌های دو گروه تفاوت معنی‌دار نشان نداد بدین معنی که در هنگام بستری دو گروه با هم مشابه بوده‌اند ($p=0/726$) (جدول ۴).

جدول ۴- جدول توزیع فراوانی و مقایسه میانگین‌های وضعیت روانی مددجویان دو گروه بهنگام بستری					
SIG	DF	T-val	میانگین نمره	تعداد	گروه
.۰/۷۲۶	۴۶	.۰/۳۵۲	۵۰/۳۷	۲۴	آزمون
			۴۹/۲۹	۲۴	شاهد

یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که در هنگام ترجیح که مجدداً وضعیت روانی مددجویان ارزیابی گردید، میانگین نمرات گروه آزمون ۳۰/۶۴ و میانگین نمرات گروه شاهد به ۳۴/۰۸ کاهش یافته است. این کاهش در گروه آزمون حدود ۲۰ نمره و گروه شاهد حدود ۱۵ نمره است. برای بررسی تفاوت میانگین‌های دو گروه آزمون تی انجام گردید که با بیش از ۹۵ درصد اطمینان معنی‌دار بود ($P=0/041$) (جدول ۵).

جدول ۵- جدول توزیع فراوانی و مقایسه میانگین‌های وضعیت روانی مددجویان در هنگام ترجیح					
SIG	DF	T-val	میانگین نمره	تعداد	گروه
.۰/۰۴۱	۴۶	.۲/۱۰۳	۳۰/۴۶	۲۴	آزمون
			۳۴/۰۸	۲۴	شاهد

یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که سه ماه پس از ترجیح که مجدداً مددجویان دو گروه ارزیابی شدند، میانگین نمرات گروه آزمون ۳۰/۸۳ و گروه شاهد ۴۱/۳۳ تعیین گردید. مقایسه این میانگین‌ها با نمرات میانگین‌های هنگام ترجیح نشان می‌دهد که در گروه آزمون نمره هنگام ترجیح ۳۰/۹۰۶۴ با نمره سه ماه بعد از ترجیح ۳۰/۰۸۴ تقریباً مشابه می‌باشد و وضعیت روانی در این گروه ثابت باقی مانده و بهبودی استمرار یافته است و در گروه شاهد میانگین نمرات وضعیت روانی ۴۱/۳۳ می‌باشد که نسبت به زمان ترجیح افزایش ۶ نمره‌ای داشته است که نشان‌گر پسرفت مددجو از نظر روانی می‌باشد. آزمون تی برای بررسی تفاوت میانگین‌های دو گروه در ارزیابی سه ماه پس از ترجیح انجام گردید که با بیش از ۹۹ درصد اطمینان معنی‌دار بود ($P=0/007$) (جدول ۶).

برای تجزیه تحلیل داده‌ها از جداول توزیع فراوانی مطلق و نسبی و همچنین برای بررسی روابط متغیرها آزمون آماری تی مستقل (T.TEST)، تی زوج (Paired T.TEST) و آزمون مجذور کای (Chi-Square) در سطح معنی‌داری ۹۵ درصد استفاده گردید.

یافته‌ها

مهمنترین یافته‌های پژوهش به شرح ذیل می‌باشد: میانگین سن مدد جویان در دو گروه ۲۹ سال بود. آزمون تی، بین میانگین‌های سنی مددجویان دو گروه رابطه معنی‌دار آماری نشان نداد، بدین معنی که دو گروه از این جهت با هم مشابه (جور) می‌باشدند (جدول ۱).

جدول ۱- جدول توزیع فراوانی و مقایسه میانگین سن نمونه‌های پژوهش در دو گروه آزمون و شاهد					
SIG	DF	T-val	میانگین	تعداد	متغیر سن
.۰/۹۶۱	۴۶	-۰/۰۵۰	۲۹/۸۸	۲۴	آزمون
			۲۹/۹۶	۲۴	شاهد

از نظر وضعیت تأهل ۲۲ نفر از مددجویان گروه آزمون (۹۱/۴٪) مجرد و ۲ نفر (۸/۶٪) متأهل بودند، میزان متأهلین گروه شاهد هم به همین میزان بود. آزمون مجذور کای از این نظر بین دو گروه تفاوت معنی‌دار آماری نشان نداد و از این جهت دو گروه مشابه می‌باشند ($P=1/000$) (جدول ۲).

جدول ۲- جدول توزیع فراوانی و مقایسه وضعیت تأهل نمونه‌های پژوهش در دو گروه آزمون و شاهد					
جمع	تأهل	مجرد	گروه	گروه آزمون	گروه شاهد
(٪/۱۰۰)(۲۴	(٪/۸/۳)(۲	(٪/۹۱/۷)(۲۲			
(٪/۱۰۰)(۲۴	(٪/۸/۳)(۲	(٪/۹۱/۷)(۲۲			
(٪/۱۰۰)(۴۸	(٪/۸/۳)(۴	(٪/۹۱/۷)(۴۴	جمع		

از نظر سابقه بستری قبلی کلیه ۲۴ مددجوی گروه آزمون سابقه بستری قبلی داشته‌اند (۱۰۰٪). در گروه شاهد ۲۲ نفر (۹۱/۷٪) سابقه بستری قبلی داشته و ۲ نفر قبل از نظر تفاوت معنی‌داری را نشان نداد ($P=0/916$) (جدول ۳).

جدول ۳- جدول توزیع فراوانی و درصد نسبی وضعیت سوابق بستری قبلی در دو گروه آزمون و شاهد					
جمع	سابقه بستری منفی	سابقه بستری	گروه	گروه آزمون	گروه شاهد
(٪/۱۰۰)(۲۴	(٪/۰)	(٪/۱۰۰)(۲۴			
(٪/۱۰۰)(۲۴	(٪/۸/۳)(۲	(٪/۹۱/۷)(۲۲			
(٪/۱۰۰)(۴۸	(٪/۴/۲)(۲	(٪/۹۵/۸)(۴۶	جمع		

در این شیوه واحدی زیر نظر واحد پرستاری در بیمارستان تشکیل می‌گردد، پرونده مددجویان پس از ترخیص به این واحد ارجاع می‌گردد و پرستاران براساس روتین بیمارستان و یا با تجویزی که در برگه خلاصه ترخیص آمده است خدمات را برای بیمار برقرار می‌نمایند. خدمات مراقبت پرستاری مبتنی بر جامعه (Home Care Services) (Community Based

در این روش مددجو به مؤسسات خصوصی، مانند دفاتر مشاوره و خدمات پرستاری در منزل و سایر مراکزی که خدمات پرستاری در منزل را انجام می‌دهند شامل درمانگاهها، کلینیک‌ها، مراکز بهداشتی، پایگاه‌های بهداشتی و خانه‌های بهداشت که خدمات مراقبت پرستاری در منزل را انجام می‌دهند معرفی و یا ارجاع می‌شوند (درست همانگونه که یک بیمار جسمی پس از ترخیص از بیمارستان جهت انجام فیزیوتراپی به مؤسسات مربوطه ارجاع می‌شود).

نتیجه‌گیری

نتیجه کلی اینکه با برقراری خدمات مراقبتی پس از ترخیص از جمله مراقبتهای پرستاری در منزل می‌توان تا حد زیادی به مددجویان و خانواده‌های آنها کمک نمود تا علاطم بیماری را کنترل نموده و در جهت بهبود وضعیت روانی بیماران اسکیزوفرنیک گامهای مؤثری برداشت.

قدرتانی و تشکر

از کلیه مسئولین محترم مرکز روانپزشکی رازی، همکاران محترم روانپزشک، روانپرستار، روانشناس، مددکار اجتماعی، نقلیه، مددجویان محترم و خانواده‌های آنان که بدون همکاری و مساعدت آنها انجام این تحقیق ممکن نبود، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌نمایم.

جدول ۶ جدول توزیع فراوانی و مقایسه میانگین‌های وضعیت روانی مددجویان سه ماه پس از ترخیص					
SIG	DF	T-val	میانگین نمره	تعداد	گروه
.0007	46	2/480	30/83	24	آزمون
			41/33	24	شاهد

بحث

همانطور که یافته‌های پژوهش نشان داد، خدمات مراقبت پرستاری در منزل می‌تواند منجر به بهبود وضعیت روانی بیماران اسکیزوفرنیک گردد، لذا پیگیری مددجویان اسکیزوفرنیک پس از ترخیص و استمرار مراقبتها در منزل یک نکته کلیدی در کنترل بیماری می‌باشد. یافته‌های این تحقیق با نتایج چان، مک‌کنزی و تین فونگ (2000) که در تحقیقی نیمه تجربی از نوع قبل و بعد وضعیت روانی و عملکرد روانی ۶۲ بیمار که خدمات پرستاری در منزل دریافت کرده بودند را بررسی نموده و نشان دادند که وضعیت روانی و عملکرد رفتاری و اجتماعی بیماران نسبت به قبل از مداخله بهبود داشته است و از نظر آماری معنی دار بوده است و همچنین با نتایج تحقیقات کیوری (1981)، زاندر (1988)، دیویس (1992)، مک و گو (1996) و جوری (1998) که نشان دادند مراقبتهای پرستاری در منزل بر بهبود وضعیت روانی و عملکرد رفتاری و اجتماعی بیماران اسکیزوفرنیک طولانی مدت مؤثر است، همخوانی دارد (16).

خدمات مراقبت پرستاری در منزل به شیوه‌های گوناگون قابل ارائه می‌باشد که مهمترین شیوه‌ها به شرح ذیل مورد بررسی قرار می‌گیرد:
خدمات مراقبت پرستاری در منزل بر پایه بیمارستان (Care Services) . (Hospital Based Home

منابع:

- 1- پیش نویس پیشنهادی برنامه کشوری ساماندهی بیماران روانی، تهران. دیرخانه ستاد ساماندهی بیماران روانی کشور، سازمان بهزیستی کشور و دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، آبان ۱۳۷۸، ص ۱۰.
- 2- WHO and European commission in the field of mental health. WHO press, 217, 1999: p 3.
- 3- سازمان جهانی بهداشت، گزارش بهداشت جهان، اندیشه و رفتار، ۷، ضمیمه ۴، ۱۳۸۱، ۸۲-۸۳.
- 4- شمس علیزاده، ن. بوالهری، ج. شاه محمدی، د. بررسی همه گیری شناسی اختلالات روانی در یک روسای استان تهران. اندیشه و رفتار، ۱(۲)، ۱۳۸۰، ۱۹-۲۶.
- 5- احسان منش، م. همه گیری شناسی بیمارانهای روانی در ایران: بازنگری برخی بررسی‌های انجام شده. اندیشه و رفتار، ۴(۶)، ۱۳۸۰، ۵۹-۴۵.
- 6- نورالا، ا. محمد، ک. باقری بزدی، ع. یاسمنی، م. بررسی سلامت روان در افراد ۱۵ سال و بالات در جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۷۸، مجله علمی پژوهشی حکیم، ۱(۵)، ۱۰-۱۱، ۱۳۸۱.
- 7- محمدی، م. و همکاران. همه گیری شناسی اختلالات روانپزشکی در ایران. مجله علمی پژوهشی حکیم، ۱(۶)، ۱۳۸۲، ۵۵-۶۴.
- 8- فلاحتی خشکناب، م. طراحی و ارزشیابی مدل پرستاری توانبخشی چند بعدی در مراقبت از بیماران اسکیزوفرنیک. تهران. دانشگاه تربیت مدرس. ۱۳۸۰. (رساله دکتری تخصصی)
- 9- Stuart GW, Laraia M.T. Principles and Practice of Psychiatric Nursing. 7th edition.c.v. mosby co.2001. p 843-68.
- 10- Lego S. Psychiatric Nursing: A Comprehensive Approach. J.B. Lippincott co.1996.
- 11- Homan, et al. Rehabilitation nursing.2th edition. Mosby Co.1996.p-145-78.
- 12- Kaplan H, Sadok B. Comprehensive text book of Psychiatry.6th edition. William& Wilkins Co, 1995. P130-133.
- 13- براتی سده، ف. بررسی علاطم مثبت و منفی اسکیزوفرنی در افراد اسکیزوفرنی و رابطه آنها با یکدیگر، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۷. (پایان نامه کارشناسی ارشد)
- 14- فرهادی، ی. و همکاران. بررسی تأثیر کلوذایبن بر بهبود بیماران اسکیزوفرنیک. تهران، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی. ۱۳۷۶ (طرح پژوهشی)
- 15- فلاحتی خشکناب، مسعود تأثیر کاربرد مدل توانبخشی چند بعدی بر میزان عود بیماران اسکیزوفرنیک طولانی مدت، مجله علمی پژوهشی دانشگاه شهید صفوی پزد، پاییز ۱۳۸۱.
- 16- Chan S, Mackenzie A, Tinfung D. An evaluation of the implementation of case management in the community psychiatric nursing services. Journal of advance nursing. 2000; 3(1):146-54.